

CD Liedjes over een bizarre levensloop

Trouwen, geboorte

Mei 2008 sprak trouwambtenaar Henk Smaling: 'Geboorte, liefde en dood overkomen je, voor het huwelijk kies je zelf'. Het overkwam Steven en Mette allemaal.

door

Francine Wildenborg

francine.wildenborg@gelderlander.nl

Het was het eerste huwelijk voor Nijmegenaar Henk Smaling als trouwambtenaar. Twee mooie jonge mensen, zij 24 en zeven maanden zwanger, hij 26. Het geluk van Mette en Steven van der Veen spatte eraf. Zij had altijd al met een dikke buik in het huwelijksbootje willen stappen. Stralend liep ze aan haar vaders arm de trouwzaal binnen. Nog geen jaar later is de voorspoed veranderd in een nachtmerrie.

23 mei 2008 trouwden de twee. In juli werd hun dochtertje Mirre geboren. In december bleek de 25-jarige Mette borstkanker te hebben, zo'n agressieve vorm dat ze twee maanden later naar huis ging om te sterven. Een droom aan diggelen, onbegrijpelijk.

Op de dag dat Mette zou sterven kwam Henk langs. „Steven belde me om te vragen of ik kon komen. In eerste instantie denk je aan een scheiding, nooit, maar dan ook nooit, verwacht je dit.”

Samen hebben ze een half uur gehuild. Mede op verzoek van Mette

zou Henk de uitvaart leiden.

„Nooit had ik kunnen denken dat acht maanden na hun huwelijk, de woorden waarmee ik de ceremonie in mei was begonnen: 'De grote dingen van het leven, geboorte, liefde, dood, overkomen je, voor het huwelijk kies je zelf, kies je sa-

men', in één jaar tijd bewaarheid werden.”

De laatste woorden die Henk sprak tijdens de uitvaart luiden: 'Heel alleen word je geboren, heel alleen moet je ook gaan, lieve Mette, dank je, voor de tijd daartussen, die we samen zijn gegaan'.

en dood in één jaar

Henk Smaling (I) met Mirre en Steven van der Veen.

foto Do Visser/DG

De treurige loop van het leven van Mette en Steven, inspireerde Henk, die al zijn hele leven liedjes maakt, tot schrijven: „We betekenen iets voor elkaar. Vanaf het begin is er een sterke band. Het de-

len van het verdriet met Steven, moest ik kwijt door het te vertalen in liedteksten.” Na de uitvaart was Henk op vakantie. Steven stuurde hem een sms, nu nog schiet hij vol: „Er stond: ‘breng wat zonne-

schijn mee, het is hier zo donker.’” Nu, 9,5 maand na Mette's dood, is het contact tussen Steven en Henk nog even hecht. Henks keukentafel is een plek waar hij vaak met Steven zit. Zijn kleine meid Mirre, speelt ondertussen rustig verder. Ze is vrolijk, lacht en brabbelt alsof er niets aan de hand is. Steven: „Ik heb ontzettend veel steun aan Henk en ook aan de liedjes. Het is zo moeilijk om alles in je eentje op een rij te krijgen, om wat je voelt handen en voeten te geven.” Al werd het hem, de eerste keer dat Henk hem een nummer liet horen, te veel. „Nu kan ik het beter hebben. Natuurlijk heb je wel vaker dat je je herkent in een liedje, maar dit is zo van ons. Dit is een monument voor Mette en mij. Een tastbare herinnering die kan helpen om Mirre later uit te leggen wat wij samen hadden.”

Op de stroom van de tijd spoelde jij bij me aan, om een klein stukje eeuwigheid samen te gaan, luidt een passage uit een favoriet nummer van Steven op de cd *Tijd daartussen*. De jonge weduwnaar, industrieel ontwerper van beroep, maakte de cd-hoes. „Het was de eerste keer sinds al die tijd dat ik weer creatief kon zijn. Het is een puur ontwerp, geen lijn te veel.” En wie het weet ziet een paarse streep, de lievelingskleur van Mette.

Zaterdag 21 november is de presentatie van de cd in de studentkerk. Henk: „Een gewijde omgeving, voor Mette. Licht en stilte staan centraal. Vele kaarsen zullen branden”. Thuis aan de keukentafel, speelt Henk met de vlam van de kaars. Mirre is er stil van. **Tijd daartussen**, tekst en zang door Henk Smaling, gehele muzikale compositie en pianospel door Bouwe Bruins (Henks vaste begeleider), Amanda van Eijk op viool en Jonas Pap op cello.